

Duško Geić
(1943) TROGIR

O REDIKULIMAN, LAJAVICAMAN,
TOVARIMAN I JOŠ NIKIN STVARIMAN

Dvi o lajavicaman

Jema po ure
da nima višje kiše
a one užegle
i o čakul zapajene
još vavik tiščidu
otvorene lunbrele.

o o o

Iša san u grad a one su stale
sa maštiliman na se o' p'edesē
jenu tuseru i jenu štranbu raspravljale
— žali in, bože, ono dicē —.

Ka' san se vratija poslin dvi ure
još su na isto misto stale
rukaman mavale,
glavaman micale da se ne iskrēne
i još vavik one dvi »kolore« raspravljale.

Poslin su došle doma
i još sa vrāt o' dvora
zvale dicu za skalat
jerbo da jedva višje moredu o' truda
na noge stāt.

Dvi o redikuliman

Po cili dan se vrtidu ka mulelin,
jenōga zovedu Fabo a drugi je Martin,
sami sa sobon raspravjadu,
dica in govoru da su »na bevandu«.

Glavni je Martin
a Fabo gre za njin
— je, dušo moja, kako nije —
stalno mu begena i potvrdije.

Parī se Fabi da je Martin
na svitu najpametnije cejade
a težaci o'nedije su ova dva redikula
cinidu smīj i svake monade.

o o o

Govorija je Duje
i pametne i lūde
bija je vej star
i ka volija je cure.

Rekle su mu jenōga dana
neka se kupat grē,
(smišno, puno smišno je pliva)
smijale se ka' je iša šoton vodē.

Cila pontomina svršila je brzo
uz iste glumce ka i jucēr, i prikjucēr,
uz isti smīj njiov,
ma, ovoga puta, brez Dujē.

Dvi o jarpaman

Spominjete li se kako je Ante
cili život kupija jārpe,
sta je u našu štradu
i bija kriv na jenu bandu.

Odija je bokūn naget
da se more lakše sagēt
ka' mu je tribalo
jārpu skupit u saket.

o o o

Ka' je bija dan o' panzara
koja je to bila fešta,
a pun je bija grad
tovari i mazāk.

Čekali bimo na tir za vidit prvi
da koja beštija potribu cinī.
Otomen bi pripala jārpa
ca se apena rajala.

I za bit prvi
nije vajalo samo vidit
nego i na vas glas vikat:
— Eno cinī! moja jārpa! —

A beštije bīdne
gl'edale su ca oto oće reć
da se mūlci oko njik muvadu
i o sebe šimje cinīdu.

Poza kišon

Kiša je
svu noć padala
i nikor nije
u poje iša.

Svi su težaci
pri našon kućon
i cinīdu smīj
sa ludin Martinon.

Dida bolestan leži,
šaje me da vidit grēn
ca je to doli na štradu.

— Tucu se, dida, rvati i tolomaši! —

Do pe' minuti
— bija san zaudobija —
otēgnuto su puno muke
zovē me ope' dida.

A ka' san doša,
dobija san šćāp
jerbo se bija sitija
da nisu višje ona
njegova vrimena.

Prošćenje

Zdravamarija je rebatila
jena cuvita je na kanpanel doletila,
nicigova duša će odletit nočas
jerbo se sinjalon cuvita javila.

U kuću škripije pod i niko jeca,
stojidu sprēmijene šterike
i na komonu dva lumina
a cuvita je donila glas
da će niko umrit nočas.

A oni ca su š njñ
služili marinu i igrali briškulu
dolazidu po jedan do posteje
i iskedu o' njega prošćenje.

— Prosti ako san te uvridija —
— Ma nima 'tō ništa, Andrija —
— Prosti mi ako je ca bilo —
— Ma ajde, Frane, oli smo dica —.

A susidu Marinu:
— Vavik smo živili u slozi
i niman ti ca prostit,
jedino ca si u klapu
dikodir škiva platit —.
I jope se javila cuvita...

Još jena o didu

Dida je krčija da bi zemju kupija,
— da bi kupija komad zemjē pūle —,
kako je cili život govorija.

Zna san ca je to »zemja pūla«,
zna san kakī more izāc vinograd
i kakī su to rebi, ka' se iskrči,
napala i urēdi ota pūla zēmja.

Poslin mi se mišalo u misliman
ka' san dozna da je nidir ravna Apulija
i sve san mislija da je isto:
zemja pūla i Apulija.

More bit da se didu, ka' je napalava do prsiju za
svoju lozu,
nije nika snilo o pojima, pojima žita,
a jã san, ka lūd i vavik mislija
da je isto: zemja pūla i Apulija.

O tovariman

Kupija Andrija tovara,
ma koliko će vako debel bit
ka' će cili vik
samo lozje grist.

Ma ni Andrija nije kriv
da nīma u kuću bože — tebe
nego cili život grē
u tūjih na žurnate.

o o o

Jě nesriknja tovarska sūdba
ka' se za svaku gospodarovu nevoju
vavik po njemu būba.

Koza

Popegla se na tapinu prviman,
pa gori žvelto brstī,
ka cejade mice justiman
i puno mi se juski parī.

Glavōn osinjak onondila,
gleda, stojī, mucī,
ka da je u velike misli,
ca su se po ovōn žegi
osinci uzvirili.

Bojna

Prin ven dōješ doma,
u dvi u tri ure,
dugo strajon virin
kroz bužu o' škure.

Ka' mi dōješ napit
i crjena lica,
vej znan ca me ceka,
vej nan placu dica.

Novitad

Kuma Frane je donila novitad,
o tomen govori deboto cili grad
i loža, i panzār, i kafetarija,
don Duje je iša na ditinjstvo,
don Duje je iša...

Ma i nije puno svēti bija,
stāri, pokvāreni jarac,
ko znā cigovu je sve ženu jema,
najskoli za onoga rata...

Ovo mu je božji kaštig,
'slobodi, bože, i pasa.

Težaci

Jema težāci
ca jin je cīlu godinu vino zerbo,
jerbo oli ga ne pritācu
oli ne duperadu sunporacu.

Ma, inšoma, kako jē da jē
ko kod da u njik dōje,
oma mu se nuđu napit
i stanedu se vinon falit.

A drugi su jope stritni
jerbo ka' se maston platidu konti,
jema će se napi do nove trgnje,
samo ako se vino uzōsti.

Vino

Ka' se dāš napi' kumome Ivi,
pa da ti je vino zerbo ka osto,
jope će reć da je jupko i lipo
i da se pije kakoko mliko.

Pleti kotac

Pleti kotac ka i otac —
govorila je kuma Kate.
Pleti kotac ka i otac —
govorija je i kum Frane.

I zaradi otoga je njiov Šime
odija vavik u poje
i nije iša na zanāt,
ni u skulu daje,
zaradi otoga je osta zanji
izmeju svē
osibarske mularije.

Pakal

Snilo mī se da san umra
i u pakal svršija.
Jo meni, judi moji, straja!

Sve nike tunbine,
a u njima onondije i rebunbaje
ka da kokod odozgār i odozdāl
mināje i lagume bacije,
ka da tucu svi gromi svetoga Ilije.

Ka' zapan me probudija šušur o' kara
di me otac bija kla
ka' smo partili izjutra
u Kobijak takice bra'.

Ribaščina

Ka' san tréicon vata ribu
na Māli mūl, oli na Žudiku,
nika nisan volija da m'e pitadu
jesan li ulovija ca.
Takiman san vavik ogovara
da san apena, ovi tren ariva.

Kalma

U ure o' kalme
opustidu kale,
pasi ka da krepaju

a judi na žegu bogaju.
Gluva je čila kala
a apena će za bot bava.

Krātki stojidu osini
ka da su o' mrci stražari,
u paukovu mrižu branceluša zvonī
a sve se drugo mrtvo pari.

Starina

Naš je tovar vej star,
pase navrj brine,
jo, bojimo se da ne sklizne
jerbo ca bismo mi dica
brez njega i brez dide.

A sve nan se pari
u 'vo novo vrime
ka' nestane tovara,
nesta će i dide
ka dvi zanje stvāri o' starine.

Suša

Hrčedu kroz ponistre u ponen
artišti, oficijali i kalafati,
pušedu stāri i penšjunati.

Već je dvanājsta setemana
da nima kapī kiše,
gorī nebo i piščina zemja
ni vinograd ne more višje.

A ispo maslin u poje
snijedu težaci na kaparane
da je ulila i natopila
da se zemja napila,
da je zrno nadojila,
da će intrada bi brzonz zdrila
i da će u konobe dōć cila
i nečedu višje gleda' gori
je li se nevoja nad vinograd nadnila.